ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

KAYAK ZEVKİ

Sayı: 10 1960 — 75 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

"GÜLERYÜZ"

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

DEVAMI VAR...

BÜYÜK Ateş

HERKESİN MECMUASI

15 Mart Salı Günü Çıkıyor

İLK SAYISI

36 renkli sayfa, büyük boy

25 Kuruş

SİHİRLİ BEBEKLER | BAYTEKİN

Yedisinden yetmişine kadar herkesin tanıdığı Baytekin (Floch Gordon) sizi istikbalin harikâlar dolu dünyalarında dolaştıracak. Onun uzaklardaki garip alemlerde, fezanın derinliklerinde geçirdiği maceraları nefesinizi tutarak takib edeceksiniz.

ÇIKARAN:

TÜRKİYE YAYINEVİ

BÜYÜK Ateş

RESİMLİ ROMAN SAHASINDA İNKILÂP YARATACAKTIR

Her Yaştaki Okuyucuya Hitap Eden Yegâne Resimli Roman Mecmuasıdır

DEMİRPERDE GERİSİ | STİV KENYIN

Amerika'da Colorado'da bir vadiye geçenlerde resmen Stiv Kenyın ismi verildiğini biliyor muydunuz? Fakat bu yakışıklı pilota hayran olanlar yalnız Amerikalılar değil, onun heyecan, entrika, tehlike ve aşk dolu maceralarını Amerika'dan Japonya'ya, Güney Afrika'dan İzlanda'ya kadar herkes yakından takib ediyor.

SALI GÜNÜ ÇIKIYOR

BÜYÜK Ateş

Dünyanın en büyük 1400 gazete ve mecmuasında birden neşredilen 30 milyondan fazla insanın takip ettiği 10 RESİMLİ ROMAN

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

İYİ BİR ANNE, İYİ BİR ÇOCUK

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Almanya seyahatime ait notlardan bir kısmını geçen hafta yazmıştım. Kalanlarını da bu hafta yazacağıma söz vermiştim. İşte sözümü tutuyorum. Gelin, not defterini beraberce karıştırmağa başlıyalım...

Almanya'nın bir şehrinden (Nürnberg'den Münih'e) gidecektim. Bu iki şehrin arası uçakla bir saatten az sürüyordu. Trenle ise iki buçuk saati buluyordu. Fakat havalar kötü olduğundan uçak seferleri aksamıştı. Ben de trenle gitmeğe karar verdim. İstasyonda biletimi aldım, bavullarımı bagaja verdim ve trene bindim.

Karşıma bir anne ile oğlu geldi. Çocuk ancak dört yaşında da kadardı. Annesinin elinden tutarak trene girince, çocuk hemen pencere yanına oturmak istedi. Haklıydı. Çocukların hepsi trende, otobüste, tramvayda pencere yanına oturup dışarı bakmak isterler. Yalnız çocuklar mı? Biz büyükler dahi pencereden dışarıyı seyrederek yolculuk etmeyi arzularız. İşte bu yavru da pencere kenarını istedi. Annesi «Peki» dedi. Çocuk küçüktü ama... Boyu pencereye yetişmiyordu. Derhal annesine yaklaştı ve:

— Anneciğim, dedi, lütfen ayakkabılarımı çıkarır mısın!

Ve annesi çocuğun ayakkabılarını çıkardı. Ondan sonradır ki sevimli yavru çoraplarıyla trenin koltuğuna çıktı ve pencereden bakmağa başladı.

Bu sahneyi zevkle seyrettim. Anne «iyi bir anne» idi, çocuğunu böyle terbiye etmişti. Fakat çocuk da «iyi bir çocuk» tu, çünkü çamurlu, tozlu ayakkabılarıyla herkesin oturacağı koltuğa basmamış, ayakkabılarını çıkarmasını annesinden istemişti. Nihayet çocuğun «Anneciğim, lûtfen» diye ricada bulunuş tarzı da, terbiyesinin bir başka işaretiydi. Medenî, ileri insanlar, küçük yaştan itibaren medeniyet kaidelerini böyle öğrenir ve tatbik ederler. Bu küçük Alman çocuğunun yarın büyüdüğü zaman da medenî, ileri bir insan olacağı, şimdiki şu ufacık hareketinden anlaşılıyordu.

Otellerde yer bulmak derdi...

Seyahate çıkanlar zaman zaman «otellerde yer bulmak derdi» ile karşı karşıya kalırlar. Gece bir yabancı şehre inersiniz. İlk rastladığınız otele girer ve sorarsınız: «Acaba bir oda?...» Otel kâtibi kaşlarını kaldırır: «Maalesef, boş odamız yok efendim!...»

Ondan sonra otel otel gezmeğe başlarsınız. Benim son seyahatimde şansım iyi gitti. Yalnız bir şehirde biraz sıkıntı çektim. Üstüste uğradığım dört otelde de boş yer yoktu. Nihayet beşinci otele girdim ve daha adamın «Boş odamız yok» demesine fırsat bırakmadan, önceden bildiğim şu fıkrayı anlattım:

«Bir seyahatte bir Amerikalının yolu bir çiftliğe düşmüş. Civarda hiç ev falan yok. Yalnız bir tek çiftlik evi var... Karanlık da bastığından yoluna devam edemeyen Amerikalı, çaresiz çiftlik evinin kapısını çalmış. Çiftliğin sahibi açıp ne istediğini sormuş. Amerikalı da geceyi geçirmesi için ken-

PUL Köşesi

ÇOCUK ESİRGEME KURUMU PULLARİ

Tam koleksiyon yapanlar Çocuk Esirgeme Kurumu pulları için de bir yer ayırmışlardır. Yalnız bu pullardan yapılmış küçük koleksiyonlar da vardır.

Cumhuriyet devrinden önce Himayei Etfal Cemiyeti adında fakir ve yoksul çocukları korumak için bir cemiyet kurulmuştu. 1928'den 1959 tarihine kadar bu seriden çeşitli vesilelerle 142 adet pul çıkarılmıştır. Bunlar 29 seri tutmaktadır. En pahalısı 1956 yılında çıkan 4. dünya çocuk günü pullarıdır. 8 puldan ibaret bir seridir. Daha sonra 23 Nisan 1956 da çıkan 11 pulluk seri gelir ki fiatı 24 liradır. 1945-46 Şefkat serisi ve 1955 yılının Şefkat serisi de 20 şer lira kıymetindedir.

Okuyucularımızın pula dair istedikleri bilgileri bu sütunda vermeğe hazırız. Pul değişimi için mektuplaşmak istiyenlerin adreslerini de neşredeceğiz. Aşağıya adresini yazdığımız okuyucumuz pul meraklısı arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor:

Bay Mustafa Eğinli,
Atatürk Cad. No. 286
İzmir.

ATALAR SÖZÜ

Ocağın İğrisine Bakma, Tütünün Doğrusuna Bak!

TÜTÜN, duman anlamına kullanılan eski bir Türk kelimesidir; TÜTMEK'ten gelir. Bu Atalar-sözü'nde: Ocağın şıklığından, süsünden evvel işini doğru yapıp yapmadığı önemlidir. Bir ocak için en önemli mesele bacanın iyi çekip çekmediği, yani içeriyi duman edip etmediğidir. Dış görünüşten evvel ocağın veya insanların işini iyi yapıp yapmadığı önemlidir.

AY ALİOĞLU

disine yatacak bir yer vermelerini rica etmiş. Çiftlik sahibi aksi bir adammış:

— Hiç fazla yatağımız yok, demiş, sana ancak bir sandalye veririm. Onun üzerinde uyursun.

Amerikalı gayet kurnazmış. Hemen bir yalan uydurup aksi çiftlik sahibini korkutmayı düşünmüş:

— Aa beyim, ziyanı yok! Ben uyumasam da olur. Geçen hafta yedi günde on yedi kişiyi astım da, onun için biraz yorgunum. Sandalye de yeter bana...

Çiftlik sahibinin yüzü sararmış:

— Neee? On yedi kişiyi mi astınız?

— Ne yapayım? Mesleğim bu!...

— Nasıl mesleğiniz?

— Canım, cellâdım ben... Mahkemenin idama mahkûm ettiği suçluları ben iple asıyorum. Şimdi de bir başka şehre dokuz kişiyi asmağa gidiyorum.

Çiftlik sahibi öyle korkmuş ki, hemen kendi karyolasını Amerikalıya vermiş ve kendisi gidip ahırda uyumuş. Amerikalı da ertesi sabah güzel güzel yoluna devam edip çiftçiye «Cellâdım» diyerek yatağını nasıl aldığını düşünerek gülmüş.»

İşte ben de otelciye bunu anlattım. Otelcinin çok hoşuna gitti. Hemen bana bir oda buldu.

Haftanın Şakası

— İnsan yapmadığı bir şey için cezalandırılır mı, öğretmenim?

— Hayır, yavrum...

— O halde çok iyi... Çünkü ben dün verdiğiniz vazifeyi yapmadım da...

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Rabbimizin Yardımını İstemesini Bileceksiniz

BU isteyiş, bazılarının yaptıkları gibi, bazı türbelere gidip çaput bağlamak, mum adamakla olmaz. Bu, Allah'la kul arasına aracı koymak demektir, ki makbul değildir. Doğru olanı, Rabbimiz olan Allah'a bağlanmak, durmadan bu bağlantıyı sağlamak için gayret sarfetmektir.

Bize bu yolda yardım edecek bir öncü ararsanız o da Peygamberimizdir ve insanlara Allahımızın lütfu olan KUR'AN'dır. O Hak kitabında aradığınız yardım vardır. Peygamberimizin madde âleminde kaldığı müddetçe hal ve tavrı ve bizlere söyledikleri de canlı bir örnek ve yol göstericidir.

Kemal yolunda, ruhun terbiyesi, gelişmesi ve yücelmesi uğrunda sizden evvelki kemal sahiblerinin, ruhen yücelmiş insanların izinden gideceksiniz. Bunda "Niçin?..." olmaz, çünkü cevabi ortadadır: onlar gibi olmak için...

Acıkınca yemek ararsınız. Fakat yiyecekler yapmak, maddî yapımız olan bedenimiz içindir. Niçin? Neden? diye sorarsınız; bu da öğrenmek içindir, akıl içindir.

Ruh yapısı ve onun gelişmesi için sadece yol gösterilir, gayret ise insanın kendisine düşer. Yardıma gelince: Yardım Allahtandır ve Allah, Rabbimiz olarak, bizi ruhen, manen ancak o terbiye eder. O yüceltir. Nasıl mı? diyeceksiniz. Kur'an delâletile...

Mübarek Ramazan ayındayız. Geçen yıl sizlere söylediklerimi hatırlayınız. Unuttunuz ise geçen ramazan sayılarını açıp okuyunuz. Kur'an'ında Allahımız terbiye edici olarak ORUÇ'u göstermiş, emretmiştir. İşte hepimizin terbiyesi ve kemali için bir tutanak: ORUÇ!...

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

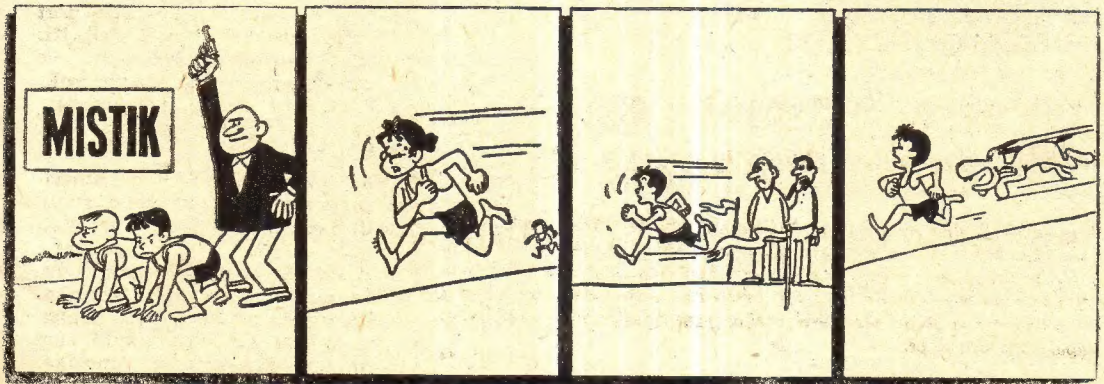

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Haritada Tokyo, Ozaka şehirlerini ve Hondo Adasını bulabilir misiniz?

Düşününüz :

1) Japonyada dut çok yetiştirilir, neden?
2) Japonyada çok pirinç ekilir neden?

A listesindeki numaraları B listesindeki açıklamalardaki yerlerine koyunuz:

A	B
1 — Tokyo	( ) Japonyanın adalarından bisidir.
2 — Fujiyama	( ) Japonyanın başşehridir.
3 — Tayfun	( ) Japonyanın iklimini değiştiren suakıntısı.
4 — Golfistrim	( ) Japonyada esen şiddetli fırtına.
5 — Hondo	( ) Japonyanın meşhur volkadır.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz:

Japonya Asyanın adalar ülkesidir.
Japonya Türkiyenin yarısı kadardır.
Japonya cumhuriyetle idare edilir.
Japonyada Ozaka, Yokahama gibi büyük şehirler vardır.
Japonyanın topraklarına göre nüfusu azdır.
Japonyanın sahilleri çok girinti ve çıkıntılıdır.
Japon oyuncakları meşhurdur.
Japonlar dünyanın en medenî insanlarıdır.

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz.

Hunlar ..... devlet kurmuşlardır.
Altay dağları çevresinde — Karanlık dağlarda — Tanrı Dağları Doğusunda

Hunların hakanı ..... idi.
Cengiz — Teoman — Mete

Hunların parçalanmasına ..... sebep oldu.
İç kavgalar — Çinlilerle savaşlar — Göçler

Hun Devleti parçalandıktan sonra Hunlar ..... yerleştiler.
Hindistanda — Çinde — Hazar Denizi Kuzeyinde

Hunların Tanrıları ..... idi.
ay — yer — deniz — gök — yıldızlar — güneş.

Hunlar ..... ve ..... olarak yaşarlardı.
Şehirlerde — Nehirlerde — Göçebe — deniz kenarında.

Çinlilerin idaresine girmeyen Türklerin bir kısmı ..... barındılar.
Çin seddi — Altay Dağları — Ergenekon

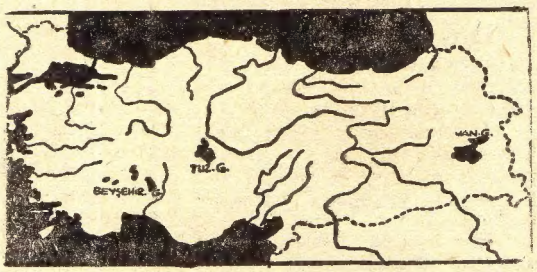

Türkiyenin nehirlerini gösteren haritada: Meriç, Sakarya, Gediz, B. Menderes, Kızılırmak, Yeşilırmak, Seyhan, Ceyhan, Göksu, Dicle, Fırat; Çoruh nehirlerini üzerlerine yazınız veya gösteriniz.

Boş yerlerini doğru olarak doldurunuz.

Basra körfezine dökülen ..... ve ..... nehirleridir.
Seyhan — Dicle — Çoruh — Fırat

En büyük gölümüz ..... gölüdür.
Tuz Gölü — Van Gölü — Beyşehir Gölü

En uzun nehirimiz ..... nehridir.
Sakarya — B. Menderes — Kızılırmak

Marmara Denizine ..... nehri dökülür.
Susurluk — Gediz — Göksu

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Van gölünün suyu tuzlu ve sodalıdır.
Tuz Gölünün derinliği fazladır.
Akarsularımızın bazıları yabancı ülkelerden denize dökülür.
Akarsularımızda vapurlar işler.
Kelkit Yeşilırmağın bir koludur.
Aras Hazar Denizine dökülür.

Öğretmeniniz diyor ki.. Çocuk Hırsızı

İstanbulda Büyükpostane denilen kocaman bir bina vardır. Bir tarafına Adliye derler. Buraya, bazı günler suçlu kimseleri muhakeme etmek üzere, getirirler. Binanın önü otobüslerin, otomobillerin geçtiği, durduğu kalabalık bir caddedir. Yolun ortasında trafik memuru taşıtlara işaret verir. Adliyenin önünde, arasıra hapishanenin kapalı, ufak pencereli otomobilinin durduğunu, içinden jandarmalar arasında, elleri kelepçeli, solgun benizli insanların çıktığını ve mermer merdivenlere doğru önlerine bakarak acele acele yürüdüklerini görürsünüz. Gelip geçenler bu zavallılara bakarlar. Daha çok kalabalıklaşan bu yoldan geçmek zorlaşır.

Geçenlerde gene birbirine karışmış böyle bir toplantı gördüm. Herkes karasakallı, iriyarı, hırpani kılıklı bir adama bakıyordu. İnsan merak ediyor. Etrafımdakilere:

— Kim bu?

Diye sordum. O adama çatık kaşlarile bakanlardan birisi bir solukta cevap verdi:

— Çocuk hırsızı!

Tuhaf oldum, hattâ ürperdim. Para, eşya, şu bu çalanları duyuyoruz. Fakat çocuk hırsızlığı nasıl şey? Beş-on adım ilerde Ankara caddesine çıktım. Kafamda «Çocuk hırsızı, çocuk hırsızı» kelimeleri uğultu halinde dolaşıyordu. Yerime gelip masamın başına oturdum. Gözlerimin önünden o herifin hayali, kulaklarımda çocuk hırsızı kelimeleri gitmiyordu. Çocuk hırsızlığına ait bazı olaylar okumuş ve işitmiştim. Şunları yazayım dedim. Fakat bunlar ayrı ayrı hikâyeler olacak. Birkaç hafta da sürecek. Meraklı şeyler. Okudukça anlayacaksınız.. **İşte birincisi...**

Küçük Çetin'in kaçırılması o semti çok telâşlandırmış ve Emniyet Amirliğini, polisleri çok uğraştırmıştı. Çetin zeki çocuktu, fakat talihsizdi. Çünkü annesile babası birbirlerine dargındılar. Bu sebepten babasının evinden annesile beraber ayrılmıştı. Annesi memur olduğu için Çetini para ile tuttuğu bir kadına bırakıyor, onu gezdirtiyor, parka yolluyor, oyalıyordu. Çetin her pazar günü bu kadın ile babasını ziyarete gidiyordu. Yalnız Çetinin kavrayamadığı bir şey vardı. Evvelce annesine karşı kaba olan ve boşanmak gibi anlamadığı sözler söyleyen, daima yabancı bir kadın ismini tekrar eden babası bu ziyaretlerde çocuğuna karşı çok nazik ve şefkatli olmuştu. Çetin bu gidiş gelişlerde eski evinin alt katından tavan arasına kadar dolaşıyor, koştuğu yerleri, oynadığı odaları gözyaşlarile seyrediyordu.

Bu ziyaretlerinin birinde Çetinin kaçırıldığı duyuldu. Kendisine bakan, onu gezdiren kadın babasının evinden çıktıkları bir pazar günü, mektubunu sokak başındaki posta kutusuna atmak üzere yürüdüğünü hemen arkasına döndüğü zaman çocuğu orada görmediğini söylüyordu. Kadıncağız Çetinin yandaki parka gittiğini sanmış aramış, bulamayınca hemen polise haber vermişti. Polisin araması da bir sonuç vermeyince bu defa koşarak annesine, babasına olayı anlatmıştı. Akşam olmuş park bekçileri de geceyarısına kadar bu yedi-sekiz yaşlarındaki çocuğu bulamamışlardı.

Çetinin babası zengindi. Gazeteler kendisinden bahsederlerdi. Hatta bu adamın karısından ayrılmak üzere olduğunu, başka bir kadınla evleneceğini, Çetinin her pazar babasını ziyaret ettiğini yazarlardı.

Polis Müdürlüğü bir sivil polisi bu işe memur etti. Memur ertesi gün eve geldi. Herkes evde toplanmıştı. Çetinin babası, annesi, babasının sevdiği kadın ve kendisine bakan toplanmışlar şaşkın bir halde olayı konuşuyorlardı. Sivil polis evvelâ Çetine bakan kadını sorguya çekti, mektubu ne için ve kime gönderdiğini sordu. Kadın titrek bir sesle bu mektubu «Çetinin babasının onbeş gün evvel, sarhoşluktan dolayı kovduğu şöförüne gönderdiğini» söyledi. Şöförün eski patronundan intikam almak için çocuğu kaçırdığı düşünülebilirdi.

SADIK ÖVET

(Sonu Gelecek Sayıda)

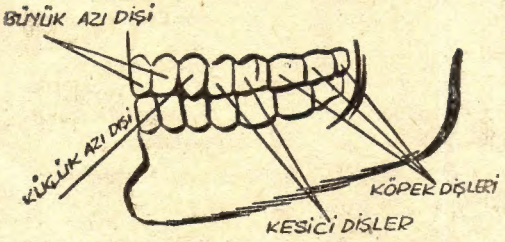

Dişleri gösteren şemada, dişlerin yerleri yanlıştır, düzeltiniz.

A listesindekileri B, listesinde açıklamalarda bulunan yerlerine numaralayınız.

A B

1 — Kesici dişler ( ) 8 tanedir, kökleri tektir.
2 — Köpek dişleri ( ) 12 tanedir.
3 — Küçük azıdişleri ( ) 8 tanedir, şekilleri keskiye benzer.
4 — Büyük azıdişleri ( ) 4 tanedir, konîye benzer.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Besin niçin alınır?

Büyüme ve gelişme için.
Susuzluktan kurtulmak çin.
Soğuğa, sıcağa dayanmak için.
Vücudün eskiyen yerleri onarma için.

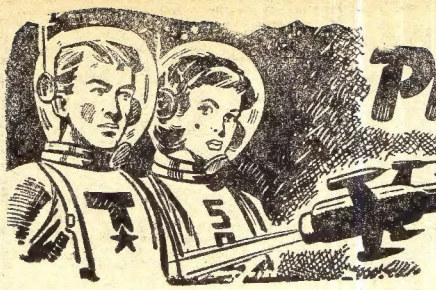

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 2 —

Bosnik pardesüsünün yakasını kaldırırken:

— «Gidelim Herr Profesör!» dedi. «Gidelim!...»

Ve yürüdüler...

Ne fırtınadan ne karanlığın iç ürperten seslenişinden korkmadıkları anlaşılıyordu. Şimdi daha hızlı yürüyorlardı. Koca binaları geçiyorlar, öne iydikleri başları ile rüzgârın hızını kesmeğe çalışıyorlardı.

Evlerin bitim yerine geldikleri zaman Bosnik elinde olmayarak durdu. Burada her zaman birşeyler hatırlardı. Yine o olaylar zihnini kurcalar gibi olmuştu... Başına vurmuşlardı! Bir otomobile atmışlar, garip yollardan geçirerek onu toprak altındaki bir ameliyathaneye götürmüşlerdi. Ölmek üzeredi esasen!... Evet, yaralandığı vakit ölüm hâlindeydi ve kendisini polis takip ediyordu! Ameliyathane masasına yatırdıkları sırada, Herr Profesör'ün yüzünü görmüştü... O müthiş yüzü!...

Kendine ait bildikleri bundan ibaretti... Polis niçin takip ediyordu? Onu neden vurmuşlardı? Ameliyathâneye nasıl bir düşünce ile götürülmüştü? Bilemiyordu bütün bunları Bosnik!... Kendine geldiği ve uzun zaman tedavi gördüğü vakit, vücudunu, sesinin tonunu, yüzünü, hemen herşeyini yadırgamıştı! Ne bu vücut, ne bu ses kendisine ait değildi!... Yahut ona öyle gelmişti...

Tedavi müddetince daima Herr Profesör'le görüşmüş, unuttuğu adının Bosnik olduğunu da ondan öğrenmişti... Doğrusu çok yaman bir kimseydi Herr Profesör... Müthiş zekâsı ile dünyayı, insanları, hatta fezayı fethedecekti!... Ve Bosnik onun en yakın adamı olacak, her hususta kendisine yardım edecekti...

Bir gün Herr Profesör kendisine şöyle demişti:

— «Unutulan şeyleri hatırlamağa çalışmak bir deliliktir Bosnik! Hele senin gibi bir adamın, mazisini hatırlamağa çalışması ölüme yaklaşması kadar tehlikelidir!... Şu anda yaşıyorsun ve kendini bana tâbi kıldığın müddetçe de yaşamakta devam edeceksin!... Bundan böyle vücuduna hiçbirşey işlemiyecek!... Ne kurşun, ne bıçak Bunlar işlese bile kanının aktığını asla görmiyeceksn!... Kalbin ise hayatına kasteden her ölüm âletine tahammül edecek kadar kuvvetli artık... Yalnız beynin... Ah, bir de onun çaresini bulabilsem... Kendi kendine elektrolize olan beyni bir yapabilsem!...»

Bosnik, bu esrarlı lâflardan tabii ki birşey anlıyamamış ve Herr Profesör'e aptal aptal bakmıştı.

Böğrüne yediği bir yumruk ile hatıraların akışından kurtuldu Bosnik... Yüzü yağmur tanelerinin istilâsına uğramıştı! Profesör'ü yine kızdırmıştı:

— «Ne düşünüp duruyorsun budala! Sana beyninin bâzı şeylere asla temas edemiyeceğini söylememiş miydim? Ama kabahat bende, ameliyat sırasında hatırlama sınırını, kesip atacaktım!... Neyse, ilerde onun da çaresine bakarım elbet!... Düş önüme!...»

Yeniden ve daha sür'atle yola koyuldular. Şimdi geçtikleri yer yol değil bataklıktı âdeta! Çamurlara bata çıka gidiyorlardı. Fırtınayı unutmuşlardı. Şehir epey geride kalmıştı.

Bosnik karanlıkların tam ortasını işaret ediyordu:

— «Şurada Herr Profesör! Mezarlık şurada!...»

Profesör güldü :

— «Yerini nasıl da bilirsin! Evet, görüyorum... Beyaz taşları farkediyorum... Allah vere de Doktor Nole'nin cesedi soğumamış olsa... Geciktik Bosnik... Hem de senin yüzünden!...»

— Şurada Herr Profesör... Mezarlık şurada...

— «Özür dilerim Herr Profesör!...»

— «Haydi ordan budala! Dünyada işler özür dilemekle değil, çalışmakla, didinmekle halledilir!... Aç biraz daha pergellerini bakalım...»

Şehir mezarlığına vardıklarında ikisi de nefes nefese kalmışlardı. İşin fenası fırtınanın şiddeti gittikçe artmaktaydı. Dönüş daha güç olacaktı. Cesedi, daha doğrusu yarı ölü amuzda taşımak, bu çamur deryasından geçirip ameliyathânenin bulunduğu yere götürmek her babayiğidin harcı değildi. Herr Profesör, buna rağmen adamının, Bosnik'in kuvvetine güveniyordu. Ondaki plâstik adeleler en kuvvetli demirleri, hatta çelikleri dahi kolaylıkla büküp kırabilecek güçlükteydi.

Sığındığıkları kavukta huzurları kaçan Baykuş'ların sesleri bütün mezarlığı kaplamıştı. Bekçiler derin uykudaydılar... Böyle havada da mezar taşlarını, ölü kemiklerini bekliyecek değillerdi ya!

Bosnik, efendisinin önünde yürüyordu...

Herr Profesör yavaşça sordu:

— «Gündüz iyice tespit ettin değil mi mezarın yerini?»

— «Ettim Herr Profesör... Ne de olsa karanlık ve yağ- Fakat şimdi biraz şüphedeyim, mur...»

— «Saçmalama!... Karanlığın da, yağmurun da sana hiçbir tesiri olamaz. Aklını başına topla!... Doktorun cesedini bulamıyacak olursak, hayata veda edeceksin! Bu işe ne kadar bel bağladığımızı biliyorsun...»

Bosnik durdu.

Islanan başını yokladı. Beyninde müthiş bir ağrı hissediyordu. Mezar neredeydi? Hay Allah kahretsin be! Nerdeydi bu mezar? Şu kuşun, baykuşun öttüğü tarafta mıydı acaba?... Belki... Çocukluğunda, baykuşların yeni ölü bulunan yerde öttüklerini işitmişti!... Bir kere deneyecekti... Hiç konuşmadan sesin geldiği tarafa yöneldi...

Yüzelli adım kadar yürüdükten sonra, gözlerini ilerdeki tümseklerden birine dikti. Orası mıydı acaba? Taze çelenkler görür gibi oluyordu.

Tamam tamam!... Orası olacaktı!...

Herr Profesör:

— «Bulduk mu?» diye sordu.

Bosnik başını salladı:

— «Sanırım bulduk Herr Profesör...»

— «Daha ne bekliyoruz peki?... Koşup mezarı açalım, Hayatımda bu derece heyecanlandığım bir vak'a olmamıştır. Doktor'un kalbi ne âlemde acaba? Ümitlerimin yıkılmasını istemiyorum Bosnik! Elini çabuk tut!»

Dört tane el, yumuşak toprağa uzandı...

Bu iş zannedildiği kadar kolay değildi elbet... Toprak ne kadar yumuşak olursa olsun, güçlüke kazınıyordu. Hele kazma aracı eller olunca... Dakikalar ilerliyordu. Fırtınanın sesine şimdi bu iki adamın solumaları da karışmağa başlamıştı.

Bosnik eline dolanan solucanları iğrenerek yere atarken sunturlu bir küfür savurdu. Herr Profesör ise onlara aldırış etmiyordu. Kalbinin heyecanla çarptığını hissediyor, Doktor Nole'nin vücuduna, yahut cesedine bir ân evvel kavuşabilmek arzusu içinde yanıyordu. Onun beyni ile muazzam işler başaracaktı!... Karanlığa bulanan toprağın üzerinde yeryüzündeki bütün insanların kedisine taptıklarını, fezadaki bütün gezegenlerin emrine girebilmek için hazırlandıklarını görür gibi oluyordu.

Karanlıktaki eller, şaşılacak bir ustalıkla çalışıyordu. Bir gören olsa, bu ellerin mezarcılık için yaradıldıklarını zannederdi ve böylece hükmünü verirdi. Esasen Herr Profesör ile yardımcısı Bosnik, bundan evvel de mezardan ceset çalmışlar ve üzerinde müteaddit deneyler yapmışlardı.

Fakat bundan evvelkiler lâalettayin insanların cesetleri idi... Şimdiki ise... Ah, evet, şimdiki ise üstün bir insana aitti...

(Devamı Gelecek Sayıda)

Dünyanın 4 Köşesinden

Ne kadar zamandanberi gazete vardır?

Almanya'nın evvelâ Frankfurt, sonra da Leipzig şehirlerindeki fuarlar esnasında gündelik olaylar hakkında neşredilen tek sahifeli baskılar, gazetenin ilk öncüleri sayılmaktadır. Braunschweig'in «Aviso» sunun yanıbaşında, 1609 da neşredilen «Strassburger Relation» da en eski haftalık gazeteler sayılmaktadır. 1617 de Berlindeki posta nazırı Christoph Frischmann, o vakte kadar elyazısıyla yazdığı haftalık haberleri, başkentin 4000 kişilik nüfusu için bastırmağa girişmiştir. Bununla beraber, dünyanın en eski gazetesi ünvanına en ziyade lâyık dergi, 1366 da Pekin'de neşrine başlanan ve ipek kâğıda basılan devlet gazetesi Sin Pao'dur.

Bahar karanfili ne kadar zamandır kullanılmaktadır ve vatanı neresidir?

Çinliler karanfili hemen iki bin yıldanberi tanımaktadırlar. Avrupa'lılardan ilk defaPortekiz'liler, karanfili 1512 de Okyanusya'daki Moluk Adalarında keşfetmişler ve bu güzel kokulu baharın ticaretini yapmakta gecikmemişlerdi. 17 nci Asırda, Portekiz'lileri Moluk'lardan kovan Hollanda'lılar, bütün adalardaki karanfil ağaçlarını imha ettiler ve sadece kontrol altında tutulması en kolay ve Avrupa'lılar için en uygun iklimi olan Ambiona Adasındakileri bıraktılar. Bundan sonraki bir buçuk asır zarfında Hollanda'lılar, karanfil ticareti inhisarını ellerinde tuttular. Derken, Pierre Poivre adındabir Fransız, birkaç karanfil bitkisi çalarak inhisara son verdi. Çok geçmeden Madagaskar Adası civarındaki Reunion Adasında karanfil ziraati aldı yürüdü. Karanfil ağacı oradan Zanzibar Adasına, Zanzibar'dan da Fransız Güyan'ına (Cayenne) ulaştı.

Ne kadar zamandır gözlük vardır ve kimin tarafından icat edilmiştir?

Gözlüğün mucidinin kim olduğu meçhuldur. İlk gözlüğün Venedik'teki Murano Adasında bulunan cam imalâthanesinde imâl edildiği kabul olunmaktadır. 1000 yıllarında Araplar, deniz yeşili rengindeki beril taşını yontarak yarım küre biçiminde mercekler vücude getirirler ve bunları «okuma taşı» diye kullanırlardı. İngiliz âlimi Roger Bacon (1214-1294), 1267 de Papa'ya, küre biçiminde camarla gözleri zayıf kimselerin imdadına yetişilmesini teklif etmişti. Bugünkü mânadaki gözlük, tombul okuma taşının, doğrudan doğruya yazının üstüne konulmasına hacet bırakmıyacak derecede ince yontulmasiyle kabil olmuştur. Keşiş Spina'lı Alessandro'nun (1313 de Pisa'da öldü), gözlüğü tavsiye ettiği söylenmektedir. 1317 yılına ait bir mezar taşında, Floransa'lı Salvino degli Amati, gözlüğün mucidi olarak bildirilmektedir. Almanya'da Nürenberg'in gözlükçüleri ilk defa 1482 de resmen zikredilmişlerdir.

M. RONA

TİMURLENG'İN DOĞUMU

Çağatay hükümdarlarından ve büyük cihangir Cengiz Hanın soyundan olan Timurlenk 11 Mart 1336'da doğmuştu. Yeryüzünde beş milyon insanın kanını döken, bir çok şehirleri yıkıp yakan bu hükümdar Yıldırım Beyazıtı da Ankara Savaşında mağlûp etmiş, esarette ölümüne sebep olmuş ve Osmanlı İmparatorluğunun gelişmesine engel olmuştu.

İSTİKLÂL MARŞIMIZIN KABULÜ

12 Mart 1921 tarihinde, rahmetli şâir Mehmet Akif Ersoy'un yazdığı İstiklâl Marşımız Büyük Millet Meclisinde okundu ve bu şiir bestecilerimizden merhum Zeki Üngör tarafından bestelendi.

TIBBIYENİN KURULUŞU

14 Mart 1827'de, memleketimize bir çok kıymetli hekim yetiştiren Tıbbiye Mektebi açılmıştı. Hükümdarlığı zamanında Yeniçerilerin kaldırılmasını sağlıyan, Harbiye, Bahriye Okullarını da açtıran İkinci Mahmud'un bunda da tesiri olmuştu. İkinci Mahmut zamanında Posta ve ortaokul teşkilâtı kuruldu. Unkapanı köprüsü yapıldı, ilk defa nufus sayımı yapıldı ve kıyafet islahı da temin edildi.

Yıldırım Kaptan

"DÜNYALILAR ÖLECEK Mİ?"

URAS BAŞKANI, DÜNYALILARI KENDİ GEZEGENİNDE ÖLÜNCEYE KADAR MİSAFİR ETMEK İSTİYORDU. FAKAT ONLARI ÖLDÜRMEK İSTİYENLER DE VARDI...

1960-10

PEKİ NE İSTİYORSUN GRON?
ÖNCE DÜNYALILARIN ÖLDÜRÜLMELERİNİ İSTİYORUM!
BU AÇIKÇA İSYAN DEMEKTİR GRON. EĞER HEMEN DÖNERSEN SENİ AFFEDERİM.
KAPA ÇENENİ! ARTIK URAS'IN BAŞKANI BENİM.
DÜNYALILAR DERHAL ÖLDÜRÜLECEK. URAS DA BANA TESLİM EDİLECEK. YOKSA HEPİNİZİ HAVAYA UÇURURUM.
ANLIYOR MUSUNUZ? ÇABUK KARAR VERİN YOKSA KARIŞMAM!

"HİÇ ACIMADAN BÜTÜN URAS'LILARI ÖLDÜREBİLİR." BU SIRADA GRON, BİNDİĞİ UÇAKTAN EMİRLER YAĞDIRMAYA DEVAM EDİYORDU...

DÜNYALILARI ONA BİNDİRİP GÖKYÜZÜNE GÖNDER.
ONLARLA KEDİNİN FAREYLE OYNAYIŞI GİBİ OYNAMAK İSTİYORUM.
BİZİ SİLAHSIZ GÖKYÜZÜNE GÖNDERMEK GÖZGÖREGÖRE ÖLÜME ATMAK DEMEKTİR...
PEKİ NE YAPALIM? ELİMİZDE BAŞKA HARP GEMİSİ YOK Kİ GRON'LA HARP EDELİM... NE YAPACAĞIMI ŞAŞIRDIM BEN DE...
TELÂŞLANMIYA LÜZUM YOK. YAPILACAK BİR TEK ŞEY VAR!
MADEM Kİ GRON BİZİ BEKLİYOR, BİZ DE GİDECEĞİZ HEMEN.
SİLÂHSIZ UÇAKLARLA MI?
HAFTAYA: GÖKYÜZÜNDE SAVAŞ

UÇAN ÇOCUK

UÇAN ÇOCUK'LA UÇAN KÖPEK KRİPTO, KÖPEK DÜŞMANI BENTLEY'E BİR OYUN HAZIRLADILAR.

O NE? BU KÖPEK HEM KEPÇEYİ, HEM DE TAHTA PERDEYİ DELİP GEÇTİ. BU MUHAKKAK UÇAN KÖPEK OLMALI.

BENTLEY ÇANTASINDAN BİR YAĞLI KEMİK ÇIKARDI.

GEL KRİPTO GEL!..

TAMAM!.. KÖPEĞİ KANDIRDIM GELİYOR ŞİMDİ ONU TUTUP UÇAN ÇOCUK'A GÖTÜRÜR, KARŞILIĞINDA İYİ BİR PARA KOPARIRIM.

65

KRİPTO KEMİĞİ AFİYETLE YEDİ...

ŞİMDİ HAYDİ SENİ ŞU RESMİNİ GÖRDÜĞÜN EFENDİNE GÖTÜREYİM.

SAHİBİMİN BANA ÖĞRETTİĞİ GİBİ DAVRANIP ONU TANIMIYORMUŞ GİBİ YAPAYIM

KRİPTO BENTLEY'E YALTAKLANIP DURUR.

KRİPTO HAFIZASINI KAYBETMİŞ GALİBA... EFENDİSİNİ TANIMIYOR. BU DAHA İYİ. ONU KENDİ KÖPEĞİMMİŞ GİBİ KULLANIR, İSTİFADE EDERİM...

KÖPEKÇİ BENTLEY

UÇAN ÇOCUK ONLARI GÖRDÜ.

BU BENİM KÖPEĞİM BENTLEY. ONU NE YAPIYORSUN?

EVVELCE SENİN KÖPEĞİNDİ BELKİ... AMA ŞİMDİ BENİM KÖPEĞİM. SEN ONU BELEDİYE KÖPEK BÜROSUNA KAYDETTİRMEMİŞSİN. BEN KAYDINI YAPTIRIP VERGİSİNİ DE VERDİM. ŞİMDİ O BENİM KÖPEĞİM.

BELEDİYE KÖPEK BÜROSU

AMA KRİPTO SENİNLE DURMAZ. BAK ÇAĞIRAYIM BANA GELECEK... GEL KRİPTO, GEL YAVRUM...

GÖRÜYORSUN YA ARTIK SENİ İSTEMİYOR. O BANA ALIŞTI VE BENİMLE KALACAK.

İSTERSEN MAHKEMEYE MÜRACAAT ET. ONU BENİM ELİMDEN ALAMAZSIN ARTIK!..

HAKLISIN BENTLEY.. NE YAPALIM, KRİPTO BENİ UNUTMUŞ.

PLÂNIM MUVAFFAK OLDU. BİRKAÇ GÜN SONRA BENTLEY BAŞINA GELECEKLERİ BİLSE, BÖYLE RAHAT RAHAT KONUŞMAZ...

O AKŞAM...

CO... SEN YARIN BİZİM BÜROYA UĞRA DA BENİM İSTİFA ETTİĞİMİ SÖYLE.. BEN ARTIK BAŞKA İŞ YAPACAĞIM!

BENİM SIRTIMDAN PARA KAZANACAĞINI SANIYOR ZAVALLI!..

66

O SIRADA GÜZEL KÖPEK MÜSABAKASINDA...

FİNALE KALANLAR

KÖPEĞİMİ KORKUTTUNUZ. BAKIN KAÇIYOR. BEN ONSUZ NE YAPARIM ŞİMDİ?

BENTLEY EVDE RADYO DİNLİYORDU. BİRDEN İLÂNLAR BAŞLADI...

BUGÜN GÜZEL KÖPEK MÜSABAKASINDAN BOZ RENKTE BİR KURT KÖPEĞİ KAÇMIŞTIR. BU **BOZ KURT**'U BULUP GETİRENE SAHİBİ 5000 DOLAR MÜKÂFAT VERECEKTİR.

TAMAM. İŞTE FIRSAT ÇIKTI.. HAYDİ, KRİPTO KOŞ!.. BU **BOZ KURT** KÖPEĞİNİ YAKALA GETİR.

KRİPTO DERHAL SOKAĞA FIRLADI...

GARAJDA TAMİR İÇİN SIRA BEKLEYEN BU OTOBÜSÜ BAKALIM YENİ SAHİBİM BEĞENECEK Mİ?

BU NE KRİPTO? BEN SENDEN BOZ RENKLİ KURT KÖPEĞİNİ İSTEDİM. SEN BOZKURT OTOBÜSÜNÜ GETİRMİŞSİN!

O SIRADA BİR POLİS GELDİ...

AFFEDERSİNİZ, KABAHAT BENİM DEĞİL. OTOBÜSÜ BURAYA SU GÖRDÜĞÜNÜZ KÖPEK GETİRDİ!

BEN ÖYLE SAÇMA DİNLEMEM. BURAYA OTOBÜS BIRAKMAK YASAKTIR. 50 LİRA CEZA ÖDEYECEKSİNİZ.

ÖNE MAX

BİRAZ SONRA **UÇAN ÇOCUK** GİZLİCE GELİP OTOBÜSÜ YERİNE GÖTÜRDÜ.

67

BAK KRİPTO SENİN YÜZÜNDEN CEZA VERİYORUM!

KRİPTO ONA, HİYLE İLE KAZANDIĞI BÜTÜN PARALARI KAYBETTİRECEK!..

EVDE BİRAZ SONRA RADYO AYNI HABERİ TEKRARLADI...

ALO... ALO... BULANA 5000 DOLAR VERİLECEK OLAN KÖPEK HÂLÂ BULUNAMADI!

HAYDİ KRİPTO BU SEFER GÖSTER KENDİNİ. KÖPEĞİ BUL, SANA BİR KİLO SOSİS VAR!

KRİPTO TEKRAR SOKAKLARA DÜŞTÜ...

YİNE ANLAMAMIŞ GİBİ DAVRANIR, BENTLEY'İ KIZDIRIRIM. BU ONA GÜZEL BİR CEZA OLUR!..

MEZECİ OTTO

KRİPTO BİRAZ SONRA DÖNDÜ...

BU NE? SOSİS Mİ GETİRİYORSUN? AYOL BEN SENDEN O BOZ KÖPEĞİ İSTEDİM. ONU BULUR GETİRİRSEN SANA BİR KİLO SOSİS ALIRIM DEDİM, BANA SOSİS GETİR DEMEDİM!

O SIRADA MEZECİ GELDİ...
BU KÖPEK SİZİN DEĞİL Mİ? BANA 2 DOLAR BORCUNUZ VAR. KÖPEĞİNİZ DÜKKANIMDAN 1 KİLO SOSİS ÇALDI.
GÖRÜYORMUSUN KRİPTO, YANLIŞ ANLAYIŞIN YÜZÜNDEN BAŞIMA NELER GELİYOR.
ŞU SOSİSLERİ GÖZÜMDEKİ HARARET IŞINLARIYLE PİŞİRİP YİYEYİM BARİ...
O NE? RADYO BİR TEHLİKE HABERİNİ VERMEK İÇİN MÜZİK PROĞRAMINI KESTİ!..
S-O-S
S-O-S
S-O-S
68
BİR NAKLİYE UÇAĞININ BAŞI TEHLİKEDE...
S.O.S. MOTORLARIMIZDAN BİRİ İŞLEMİYOR. DURMADAN ALÇALIYORUZ! YÜKLERİMİZİ SMALVİL GÖLÜNE ATACAĞIZ...
İŞTE KRİPTO... BU SEFER GÖREYİM SENİ. KOŞ GÖLE, UÇAKTAN ATILAN SANDIKLARI ALIP BURAYA GETİR!
KRİPTO BİRAZ SONRA GÖLE DALDI...
SANDIĞIN TUTULACAK TARAFI YOK. ALTINA GİRİP İTEREK ÇIKARMALI...
KOSKOCA SANDIĞI BURNUMUN ÜSTÜNDE ÇIKARIYORUM.
SEN BU SANDIĞI BENTLEY'E GÖTÜREDUR, BEN DE UÇAĞI KURTARAYIM!..
GELECEK SAYIDA KRİPTO CAMBAZ OLUYOR

MUSİKİ BİLGİLERİ

Armonyum ne zaman icat oldu ?

Bu çalgı görünüş itibarile Pianoya benzer. Onun gibi perdeleri vardır. Fakat ses, ayakla işleyen bir körük vasıtasile, hava vermek suretile elde edilir. Bu çalgıya memleketimizde yanlış olarak Org denmektedir. Bu yalnışlık, çalgının org gibi körüklü olmasından ileri gelmektedir. Fakat org, bunun gibi küçük bir çalgı değil, fevkalâde büyüktür. Yalnız kullanışı benzer.

Armonyum 1810 da Fransızlar tarafından icat olmuştur. O da org gibi ikseriyetle din musikisinde kullanılır. Tatlı bir sesi vardır.

Klârnet ne zaman icat edildi ?

Klarnet dediğimiz çalğıya hepiniz tanırsınız. Siyah renkte, üzerinde beyaz perdeleri olan ağızla üflenerek çalınan uzun, tahtadan yapılmış bir çalgı, fevkalâde güze, fazla bir sesi vardır. Batı orkestralarının hepsinde yeraldığı gibi, bizim musikimizin orkestrasında da bir asıra yakın zamandır bulunur. İlk defa 1690 yılında Almanyada Nurunbergde Denner isminde biri tarafından icat olunmuştur. İlk zamanlar basit bir şekilde olan bu çalgı onsekizinci yüzyıldan itibaren bugünkü esaslı halini almıştır. İlk olarak Almanya ve Fransada kullanılmıştır. Bugün orkestraların en mühim çalgılarından biridir, bir çok besteciler klârnet için parçalar yazmışlardır.

Nuri Sami KORAL

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

1. MURAD NASIL ŞEHİT OLDU?

1389 yılı Ağustosunun 27 nci Salı günü, Kosovada Birinci Murat Osmanlı Devleti kurulduktan sonra ilk meydan savaşını Sırplar ve müttefikleriile yapmıştır. Bu meydan savaşı Osmanlı Türklerini Rumeli yakasına daha iyi yerleştirmiş ve düşmanlarının gözünü yıldırmıştır.

Osmanlıların Anadoludaki beyliklerle uğraşmalarından faydalanmayı düşünen düşmanlarımız birleşerek bize baskına hazırlandılar.

Sultan Murad'ın emrinde kırk bin seçme asker vardı. Sırp Kralı Lazar'ın askerlerinin miktarı ise 120 bin kişi kadardı.

Lazar Kosovaya yerleşmiş ve savaşa hazırdı. Sultan Murat oraya varınca, Sırpların bir gece baskını yapmalarından çekinerek tedbirler aldıktan sonra savaş heyetini topladı. Gün görmüş, savaşlarda saçları ağarmış kumandanlar toplandılar. İçlerinde Birinci Muratın oğlu Yıldırım Bayezit da vardı.

İlk olarak Osmanlı ordusunun sol kanadındaki Anadolu askerlerile Yakup Bey saldırdı. Karşısında Sırplıların sağ kanadı vardı. Buna Dük Brankoviç kumanda ediyordu. Bu Sırp ve Arnavut askerleri bulundukları tepeden Hurra!... diye haykırarak akın ettiler. Savaş böylece başlamış oldu.

Osmanlı ordusunun sağ kanadına Yıldırım Bayezit kumanda ediyordu. Emrinde Rumeli askerleri vardı...

Savaş çok çabuk kızıştı. Yakup Beyin kanadı ağır basan düşman karşısında biraz geriliyordu. Birinci Murat bunu görünce oğlu Yıldırıma Anadolu askerlerine yardım etmesini emretti. Yıldırımın yardıma geldiğini gören Anadolu askerleri canlandı. Herkes canla başla döğüşüyordu. Bütün kumandanlar en önde, genç bir askercesine döğüşerek askerlerine yol açıyorlardı.

Yıldırım at üstünde, peşinde bir alay kahramanla at sürerek Sırpların gerisine akınca savaşın rengi değişmiş, kumandanların bütün gayreti işe yaramıyan düman bozğuna uğramıştı. Beş saat süren meydan savaşının sonunda Türk ordusu bir kere daha zafer şarkısı mırıldanıyordu.

Savaş sonunda Birinci Murat harb meydanını gezmiye çıktı. Atının üzerinde düşman ölü ve yaralılarının arasında dolaşıyordu ki, genç bir Sırplı yaralılar arasından kalkmıştı ve Sultan Murad'a doğru ilerlemek istedi. Fakat yeniçeriler kendini bırakmıyorlardı. Sultan, bunu, görünce yaralıyı bırakmalarını emretti. Onun elini öpeceğini sanıyor ve elini uzatıyordu.

Fakat Sırp Kralı Lazar'ın damadı olan bu genç, Miloş Kabiloviç, Sultan'ın elini öper gibi yaparak üzerinde sakladığı hançerle Birinci Murad'ı karnından yaraladı. Yeniçeriler bu haini derhal öldürdüler ama Osmanlıların en değerli Sultanı da oğlu Yıldırımın kolları arasında, ona nasihatler vererek şehit olmuştu...

Ali Cülmüt SOYCAN

Küçükbey

TEFRİKA NO : 14

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Onların bahçesinde, o semtte olmıyan katmerli sarı güllerden vardı. Bunlar karın altında bile tek tük açarlardı. Bu yediveren sarı güller için Orhan bahçıvanı yollayıp Sevimin babasından çelik istetmiş, ihtiyar adam çeliklerle beraber koca bir demet sarı gül yollamıştı.

Bu olaydan sonra Sait Efendi:

— Beyefendi, dedi. Müsaade ederseniz size birşey arzedeceğim. Bendeniz yaşlı ve tecrübeli bir insanım. Çok insan gördüm. Bana öyle geliyor ki Asaf Beyler sizin için ümitleniyorlar.

Orhan pek anlamamıştı:

— Ne ümidi Lalabey?

— Siz belki kızı istersiniz diye.

— Hangi kızı?

— Sevim Hanımı.

Orhan utanır gibi oldu:

— Ben kaç yaşındayım Sait Efendi. Aklıma evlenmek gelmiyor.

— Sizin gelmiyor ama onların geliyor efendim. Sizin gibi zengin, çok nazik, iyi yürekli bir Küçükbeye kim kızını vermek istemez.

Sait Efendi sözünü şöyle tamamladı:

— Siz yalnızsınız Küçükbey. Erken evlenmeniz lâzım. Ama sizi anlıyacak, sizin seviyenizde bir kız bulmak çok güç.

Son zamanlarda beraber geziyorlardı.

— 12 —

Günler, aylar yalnızlık içinde geçiyordu. Orhan liseyi bitirmiş, Universiteye girmişti. Ondokuz yaşındaydı. O zamana kadar kendisine velilik eden Sait Efendi artık odasında, pencerenin önündeki sedirde oturuyor, köşkün işlerini oradan idare ediyor, odanın içinde bile koltuk değnekleriyle geziyordu.

Orhan köşke gelir gelmez hemen onun odasına uğrayıp hatırını soruyor, ona evin içinde fazla ve lüzumsuz bir adam olmadığını hissettirmeğe çalışıyordu.

Aileye bir bahçıvan yamağı olarak girmiş bulunan Sait Efendi tam altmış yıl hizmet etmişti. O da kimsesiz bir insandı. O da yalnızlığın ve kimsesizliğin acısını duyuyordu. Fakat Orhan herşeyden önce ona bakılmasını, onun istediklerinin yapılmasını istiyor, herkesin yanında onun fikrini alıyor ve ayrıca köşkte çalışanlara tenbih ediyordu:

— Lalabeyin sözünü dinlemiyen, onun hatırını kıran bu köşkte oturamaz. Bunu bilmiş olun.

Orhan hiçbir zaman bukadar sert konuşmazdı. Böyle yapmasının sebebi de ihtiyara son yıllarını çok rahat geçirtmekti.

İhtiyar adam da oturduğu yerden Küçükbeyin yemeği, Küçükbeyin odası, Küçükbeyin çamaşırları diye emirler veriyor, vazifesini oturduğu yerden aksatmadan yapmağa çalışıyordu.

Haftada bir iki gün Sevim Sait Efendiyi ziyarete geliyordu. O akşam ihtiyar adam odasına uğrayan Orhana haber veriyordu:

— Sevim hanım beni yoklamağa geldi. Bir demet de gül

getirmiş. Ben ne yapayım gülleri. Zaten bu güller bana mı geliyor, yoksa size mi? Orasını Allah bilir artık.

Orhan ihtiyarın bu sözlerini hiç ciddiye almıyordu. Fakat çalışma odasında bulduğu gülleri seyreder, koklar içinde gençliğine ait bir heves belirir, içini çekerdi.

Yaşı çok genç olduğu halde o da artık bu köşke daha başkalarının gelmesi lüzumunu anlıyordu. Evlenmesi icabediyordu. Fakat kiminle?

Şimdi Üniversitede ayni grupta bulunduğu karakteri belli olmıyan Selma ile mi? Kız son zamanlarında ona çok fazla alâka gösteriyor, beraber otomobil gezmeleri yapıyor, bazen plâja gidiyorlardı. Güzel kızdı. Çok zeki idi. Yüksek hayalleri vardı. Zengin bir gençle evlenmek, Avrupayı dolaşmak istiyordu. Bunları açıkça Orhana söylerdi. Bu kızın peşinde birçok genç vardı. Hepsi ile görüşür, hepsi ile gezer, yürür, onlara ümit verirdi. Niyeti en çok işine gelenle evlenmekti. Tatil günlerinde bir iki defa Orhanı ziyarete gelmişti. Orhan bu kızın samimiyetsiz halinden hiç hoşlanmıyordu. Üstelik o köşke misafir olarak geldikten sonra Sevim hiç gelmez olmuştu.

Orhan yirmi bir yaşına bastığı zaman tıp fakültesinin ikinci sınıfındaydı. Bir akşam Sait Efendinin yanına indi.

— Lalabey, ben evlenmeğe karar verdim.

İhtiyar adam hem heyecanlı, hem üzüntülü bir hal aldı:

— Hayırlısı olsun Efendim, dedi. Olmeden evvel sizin size lâyık bir hanımla evlendiğinizi görmek benim son arzumdur. Ama evlenmekte iyi bir eşe düşmek baht işidir. İnşallah Tanrı gönlünüze göre verir.

Sonra da üzüntüsü gözlerinden belli olarak sordu:

— Kendinize münasip bir kız buldunuz mu Küçükbey?

Genç adam:

— Evet, dedi.

— Ben tanıyor muyum Küçükbey?

— Hayır.

İhtiyar geniş bir nefes aldı. Orhan:

— Selma zanettin değil mi? dedi.

— Evet Küçükbey. Allah bağışlasın, güzel bir kız ama benim gözüm hiç tutmadı onu. O yalnız kendi güzelliğine güveniyor ve bana kalırsa sizin zenginliğinize göz dikiyor.

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan Hikâyeler

Çeviren : Özay SUNAR

Hasta Çaylak

Uzun zamandır hasta olan bir çaylak, annesine memleketteki bütün kiliselere, tapınaklara gitmesini iyileşmesi için ne yapılması gerektiğini öğrenmesi için yalvardı.

İhtiyar çaylak, «Fenalığımız dokunmuş bir kilise veya tapınak aklına geliyorsa oraya gideyim oğlum,» diye cevap verdi, «Bu şekilde senin için yapılacak birşey yok sanırım.»

HASTA VE FAKİR ZAMANINIZDA YANINIZDA ARKADAŞLARINIZ OLSUN İSTERSENİZ, O N L A R A KARŞI SABIRLI VE İYİ OLUN.

Deve

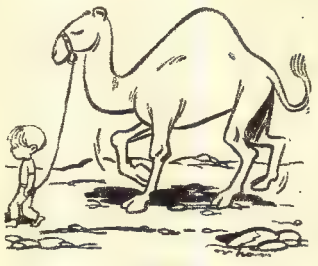

İnsanlar ilk deveyi gördüklerinde ondan o kadar korkmuşlardı ki, kaçıp saklanmışlar bir zaman ortaya çıkmamışlardı. Zamanla devenin ne kadar yümuşak ve kibar karakterde bir hayvan olduğunu anlamışlar, dev yapılı hayvanın yanına yaklaşacak kuvveti kendilerinde bulmuşlardı. Bir zamanlar korktukları, çekindikleri hayvanın yumuşak başlılığı karşısında hayretler içinde kalmışlar, zavallı hayvanın ağzına gem vurarak ipini küçücük bir çocuğun eline vermişler, oyuncak yapmışlardır.

KORKUYU YENMENİN EN İYİ YOLU ÇALIŞMAKTIR.

Dövüşen horozlar ve hindi

İyi cins iki dövüş horozu sabah gezintisi esnasında karşılaşmışlardı. Bu iki muhteşem, kendine güvenen dövüşçü için en küçük bir anlaşmazlık bile bir kavga sebebi olabiliyordu. Biribirlerine mağrur bir eda ile yaklaştılar. Cüretkârane nazarlarla bakıştılar. Daha ilk sözle beraber aralarında kanlı bir savaş başladı. Her ikisi de o kadar şiddetle dövüşüyor, öyle kuvvetle biribirlerinin üzerlerine atılıyorlardı ki en sonunda kanlar içinde baygın, harab yere serildiler.

Başından beri onları seyreden bir Hindi savaş sahasına yaklaştı. Başını üzüntüyle sallıyarak:

— «Kavganız ne kadar aptalca ve saçmaydı, benim iyi komşularım,» diye onlara hitab etti, «Ya biriniz diğerinden daha fazla öttü, ya da biriniz diğerinizin topraklarında gezindiniz diye olur olmaz kavgalar çıkardınız. En sonunda da böyle artık hiçbir işe yaramaz bir hale geldiniz.»

MAKSATSIZ BİR MÜCADELE KADAR SAÇMA BİRŞEY OLAMAZ.

ÖDLEK

HİKÂYE

Yazan:
Özay SUNAR

Ahmet çok sakin bir arkadaşımızdı. Gerçi sınıfta onu arkadaş olarak kabul eden pek yoktu, ama ne de olsa aynı sıralarda okuduğumuz için kendimizden ayrı tutmazdık. Canı kavga isteyen haşarılarımızdan hemen hepsi Ahmet'e takılır, sinirlendirmek maksadıyla defterlerini karalar, akla gelmedik hakaretlerde bulunurlardı. Netice hiçbir zaman değişmezdi.

Okullarda bir âdet vardır. Öğrenciler çok zaman birbirlerine yeni isimler takarlar. Bizim okuldaki, Badik Ali'ler, Uzun Ömer'lere bir de Odlek Ahmet katıldı. Bu ismi ona o kadar uygun bulmuştuk ki çok geçmeden Ahmet'ten sadece Odlek, diye bahsetmeğe başladık. Böylece, zavallı çocuğun çektiği çileye bir başka dert daha eklendi. Beyhude yere, onu kızdırmağa çalışan haşarılar, muvaffak olamadıkları tasavvurlarından sonra hep bir ağızdan tempo tutarak; Ödlek, Odlek, diye bağrışmağa alıştılar. Sınıf hayatı artık Ahmet için çekilmez bir hal almıştı. Fakat Ahmet, bütün sıkıntılarına rağmen her gün okula vaktinde yetişirdi.

Ahmet'in babası ölmüştü. Annesi ise diğer iki çocuğuyla beraber Ahmet'e bakmak için durmak bilmeden çalışır, konu-komşunun ufak tefek dikişlerini dikerdi. Fakir olduğu için, Ahmet'i kendimizden küçük görmezdik, ama herkes iyiyi kötüyü ayırmasını bilmediği gibi, Ahmet'i hor görenler de bulunurdu. Yamalı elbiselerinin temizliğine dikkat etmeyen yaramaz arkadaşlarının onu dilenciye benzetmeleri Ahmet'i çok üzerdi. Bazan gözlerinin buğulandığını görürdük, ama beraber bulunduğumuz müddet içinde hiç ağladığına şahit olmadık. Sınıfta kaybolan bir eşya için öğretmen Ahmet'in sırasını aramak istediği zaman esmer yanaklarından süzülen iki damla gözyaşını saymıyorum, çünkü bunu benden başka kimse farketmemişti. İki damla gözyaşı Ahmet'in kırılan gururunun ifadesiydi. Kaybolan eşyanın sınıftaki zengin çocuklarından biri tarafından alındığını öğrenince çok hayret ettik. Bizce bu eşya muhakkak Ahmet tarafından alınmış olmalıydı. Bazıları onun zengin çocuğun sırasına Ahmet tarafından konulduğunu bile söylemekten çekinmiyordu.

Mektebin tatil olmasına az bir zaman kalmıştı. Sıcak bir İlkbahar günüydü. Zil çaldıktan sonra bütün öğrenciler gürültüler, bağırışlar arasında mektebin kapısından dışarıya âdeta bir sel gibi taştılar. Geniş sokak bir anda neşeli öğrencilerle doldu. Hepimiz derslerin yorgunluğundan kurtulmanın sevinciyle güle oynaya evin yolunu tutmuştuk ki, kalabalık birden karıştı. Ara bir sokaktan çıkan koca bir köpek ağzından salyaları akarak üzerimize saldırıyordu. Herkes kaçmaktan başkabir şey düşünmüyordu. Bir anda kapıların içine, direklerin üstüne, hülâsa akla gelen en emin yerlere sığındık. Ortada bir tek küçük sınıflardan birinin öğrencilerinden çok sevdiğimiz Osman kaldı. Köpeğin korkunçluğu onu âdeta büyülemiş, yerinden oynayamaz bir hale sokmuştu. Köpek, Osman'a doğru a-

Etraftan yetişen bir adam, köpeği sopayla uzaklaştırdı.

İSLÂMIN ŞARTLARI

İslâmın beş şartı vardır,
Bunu bilen bahtiyârdır...
Hakkatında çökerek diz,
Bu şartları sayalım biz:

1 — Oruç Tutmak
Oruç tutmak tam otuz gün,
Her Türk için bayram, düğün!
Günü güne ekleriz biz,
"RAMAZAN"ı bekleriz biz!.

2 — Namaz Kılmak
Beşvakitte namaz kılmak,
Böyle mümkün Hak'kı bulmak
Mü'minlerin mi'râcı o,
Hepimizin baştâcı o!...

3 — Hacca Gitmek
Zengin olup hacca gitmek,
"BEYTULLAH"ı tavâf etmek..
Hem farz, hem de güzel âdet
Çok zevklidir bu ibâdet!...

4 — Zekât Vermek
Malca zengin olanlara,
Kalbi aşkla dolanlara
Farz kılınmış zekât vermek,
"Kırkta Bir"le sevap dermek.

5 — Şehâdet Getirmek
Elde Kur'ân, kalbde îman,
Gece, gündüz her Müslüman,
Der: "LAILAHE İLLALLAH,"
MUHAMMEDEN Resûlüllâh!"

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

GALİBİYET Kadar Kıymetli

1949 yılında Avusturya ile karşılaşan Millî Takımımız : Oturanlar soldan: Hüseyin, Erol, Muzaffer. Ayaktakiler, soldan: Galip, Selâhattin, Erdoğan, Ahmet, Bülent, Fikret, Şükrü, Cihat.

Rundan tam 11 sene evvel, 20 mart 1949 da Türk Millî Futbol takımı yabancı bir sahada, ismini Avrupaya duyuracak bir netice alıyordu.

Millî Takımımız 1937 den 1948 senesine kadar maç yapmamış, 11 sene sonra da ikinci maçını Avrupanın meşhur takımı Avusturya Millî Takımı ile Mithatpaşa stadında ilk millî maç olarak, oynamış ve 1-0 yenilmişti. Bu tek gol farklı galibiyeti Avusturyalılar pek beğenmemişler, Viyanada yapılacak ikinci maçta acısını çıkaracaklarını söylüyorlardı.

Avusturya ile ikinci maçı Viyana'nın meşhur Prater Stadında 100 binî bulan bir seyirci önünde oynadık. İtalyan hakem Carpani'nin idare ettiği maça takımımız şu kadro ile çıktı:

Cihat (F.B. kaptan) Erdoğan (İst. Spor) Ahmet (F.B. eski manecer) — Selâhattin (F.B.) Galip (Vefa, şimdi antrenör), Ç. Hüseyin (BJK.) — K. Fikret (F.B.) Erol (FB şimdi Adalette) Bülent GS, şimdi Karagümrük antrenörü) Muzaffer (GS), Şükrü (BJK). Avusturya takımında ise Avrupa muhtelitinde yer alacak Kaleci Zeman, Ocwirk, Happel, Melchior, Stojaspal, Decker, Körner gibi o zamanlar Avrupanın en iyi, en usta futbol yıldızları yer almıştı ve takımımızın bütün yabancılar 5-6 golle mağlûp olacağını sanıyorlardı. Halbuki takımımız, bu yabancı sahada, o zaman Avusturyada bulunan yabancı işgal askerlerinin, Rusların aleyhte alkış tutmalarına, patırtılarına rağmen çok güzel bir oyun oynadı. Avusturyalılar ancak bir tek gol atabildiler. O da ilk devre sonunda, frikikten, Decker'in ayağı ile bir tesadüf golü oldu. Müdafaamız meşhur Avusturyalılara adım attırmadı. İkinci devrede, Erol'un yerini Lefter aldıktan sonra takımımız hücuma geçti ve Avusturyalılar 1-0 lık galibiyeti de kaçırmamak için büyük gayret sarfına mecbur oldular. Eğer forvetimiz biraz daha atak oynasa idi maçı berabere bitirecek ve bütün Avrupa futbol meraklılarını büsbütün hayrette bırakacaktık. Takımımız bu maçta yenilmişti ama, Avusturya gibi Avrupanın o zaman en namlı takımı karşısında uğranılan bu tek gollü mağlûbiyet bir galibiyet kadar kıymetliydi.

---

tılırken, gözlerimizi yumduk. Fakat korkunç hırlamalar arasında cesaretimizi toplayıp, gözlerimizi açtığımız zaman, hiç te beklediğimiz manzarayla karşılaşmadık.

Köpek Osman'a ulaşmadan, Ahmet'in, bizim Odlek Ahmet'in kucağına düşmüştü. Daha doğrusu Ahmet, bütün gücüyle köpeğin üzerine atılmış, kendini feda edercesine küçük Osman'ı kurtarmıştı. Etraftan yetişen birkaç adam, köpeği sopayla uzaklaştırdı. Ahmet'i baygın bir halde eczaneye, oradan da hastaneye kaldırdılar.

Ahmet'i göremediğimiz onbeş gün içinde, severek yaptığımız tek iş, onun Odlek lâkabını değiştirmek oldu. Artık Cesur Ahmet'le bütün sınıf iftihar ediyorduk. Yaralarının izleri daha kapanmadan sınıfa döndüğü zaman onu daima kızdırmağa çalışanlar en önde karşıladılar. Ve bu hâdiseden sonra Ahmet'i küçük gören, hakaretle ezmeğe çalışan çıkmadı Ahmet hepimizden cesur olduğunu fırsat bulur bulmaz zor fakat, pek iyi bir şekilde ispat etmişti.

Ders kitaplarında bulamadığımız şeyleri bazan hayattaki tecrübelerimizden öğrenebiliriz. İnsan olarak lüzumsuz iddialardan vazgeçmeli «Taş yerinde Ağırdır» Atasözünü daima hatırlayarak, hareketlerimizi en doğru bir şekilde kararlaştırmalıyız.

EĞLENCE BULMACA

AKIL BU!

Acar o gece yatağa girerken, ayağına lâstiklerini, başına şapkasını, üstüne de paltosunu giymişti. Annesi bunu gördü.

— Ne yapıyorsun? Bu ne hal? dedi.

Acar cevap verdi:

— Dün gece rüyamda yağmurda ıslandım. Bu gece de ıslanıp nezle olmamak için böyle yapıyorum, anneciğim!...

HESAP DERSİNDE

— On birle on bir ne yapar?

— Iki mutbol tagımı yapar öğretmenim!

ZAVALLI

— Geçen gün batan gemide bizim arkadaştan başka kimse kurtulamamış!

— Evet, Oyleymiş. Çünkü gemi rıhtımdan hareket ederken geç kalmış. Binememiş, kaçırmış! Zavallı gemiye geri dönmek kısmet olmamış.

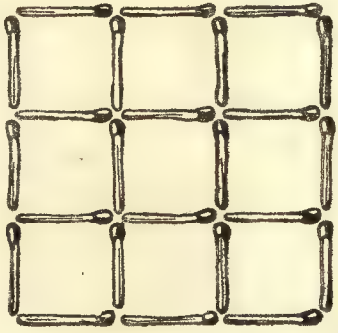

Dört kibrit kaldırarak beş kare elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

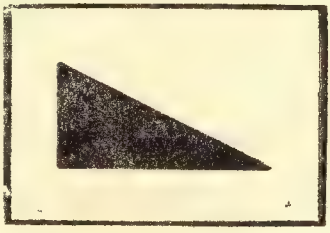

Yukardaki siyah üçkeni 20 defa kesin ve bu küçük üçkenlerle bir kare elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

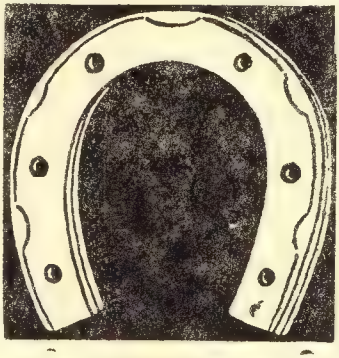

Sadece iki kesişle bu at nalını 6 eşit parcaya bölmeğe çalışın. Şu şartla ki her parçada bir tek çivi yeri olsun.

(Halli karşı sayfada)

İster İnan ★ İster İnanma

VENEDİKTEKİ SAN MARCO MEYDANININ

GÜVERCİNLERİ

BU GÜVERCİNLER BÜTÜN DÜNYADAKİ GÜVERCİN CİNSLERİNİN EN ARİSTOKRAT OLANLARIDIR.. BUNLARIN KÖKLERİ 1280 TARİHİNDE VENEDİK SENATOSUNA PARLAK BİR ZAFERİN HABERİNİ ULAŞTIRAN BİR ÇİFT GÜVERCİNE DAYANIR. BU HADİSE ÜZERİNE SENATÖRLER KUŞLARA BÜYÜK HÖRMET GÖSTERİLMESİ İÇİN HALKA EMİR VERMİŞLERDİR..

AVUSTRALYA'DA YAŞAYAN TERMİT KARINCALARININ YUVA TEPELERİ DAİMA KUZEY İSTİKAMETİNİ GÖSTERİR.....

İKİ ATICI

Acarla Oğuz konuşuyorlardı:

— Ben otomobilimi yolda o kadar hızlı sürüyorum ki lâstikler biraz sonra şeker gibi eriyor!

— Ben senden daha hızlı gidiyorum.

— Gel bir yarış edelim öyle ise!..

— Yarışa girmem doğrusu. Çünkü o daire şeklindeki bahçede yarış edecek olursam o kadar hızlı gidiyorum ki her turda kendi arabamın arkasına çarparak kaza çıkarıyorum!

İKİ ARKADAŞ

— Okuldan çıkınca ne olacaksın?

— Daha neşeli ve serbest olacağım!

DÜŞÜNÜYORMUŞ

— Bana bak komşu! Şu tavuklarının bizim bahçenin duvarının üstünden uçmasın bir çaresine bak! Nedir bu böyle?!

— Çok doğru söylüyorsunuz zavallılar o kadar yükseğe uçacağız diye zorluk çekiyorlar. Ben de duvarın altından bir delik açmağı düşünüyordum.

BAKKALDA

— Gayet güzel konservelerim var bayım. Kutuyu açmak için sağlam anahtarları da var!

— Ver bakalım bir tane. Anahtarı nerede?

— Benden mi istiyorsun bayım?!

CESARET

— Geçen gün hayvanat bahçesinde aslanların kafesinin içine girmişsi, öyle mi?

— Evet?

— Ne kadar cesurmuşsun.

— Fakat kafesten aslanlar çıkarılmıştı!

KONUŞUYOR MU?

— Kurşun konuşurmuş doğru mu?

— Konuştuğunu bilmiyorum ama geçen gün birisi tüfek atmıştı. Kurşunun başımın üstünden geçerken ıslık çaldığını duydum!

YALAN DEĞİL

— Yeni aldığın otomobil nasıl gidiyor?

— Havada gidiyor.

— Saçmalıyorsun. Otomobil uçak mı?!...

— Dinle: Otomobilin dört tekerleği var. Her tekerleğin de lâstikleri var, değil mi? Lâstiklerin içi neyle dolu? Tabiî havayla! Şu halde bizim otomobil havanın üstünde yürüyor. Yani havada gidiyor!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 1960_10 CİLT : 7
9 MART 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

TÜRKİYE YAYINEVİ

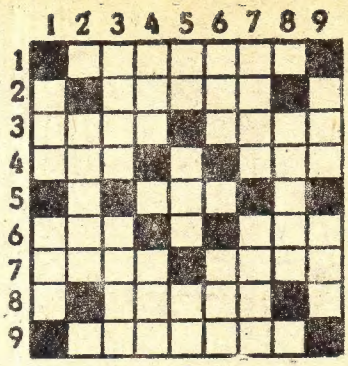

Soldan sağa doğru:

1 — Beyazlı. 2 — Fekte. 3 — Günlerden biri, minarenin ucundaki. 4 — Kraliçe, mesafe. 5 — Başta bulunur. 6 — Bir çeşit kumaş, deniz ortasında bir dağ. 7 — Bir erkek ismi, beklenen. 8 — Tersi ilgi demektir. 9 — İstanbulun bir semti.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Eyer, katma. 2 — Kuşku. 3 — Bir çiçek, erkek. 4 — Bir böcek, çift. 5 — Sıfat anlatan bir ek, kafa, en kısa zaman. 6 — Uye, tersi cansız demektir. 7 — Erkek çocukları yetiştiren, yalvarış. 8 — Tersi çevirmek demektir. 9 — İki gözü kör, dedelerin dedesi.

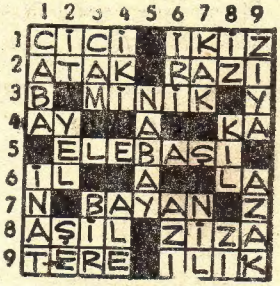

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN HALLİ

KİM BÜYÜK?

— Sen dünyanın en büyük aptalısın !

— Niçin? Sen benden daha büyük değil miydin?

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli :

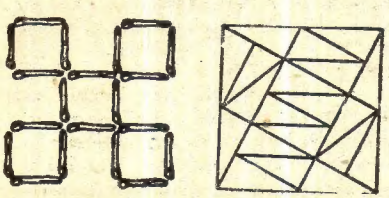

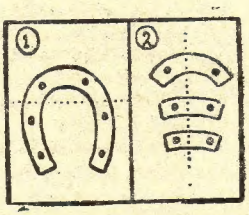

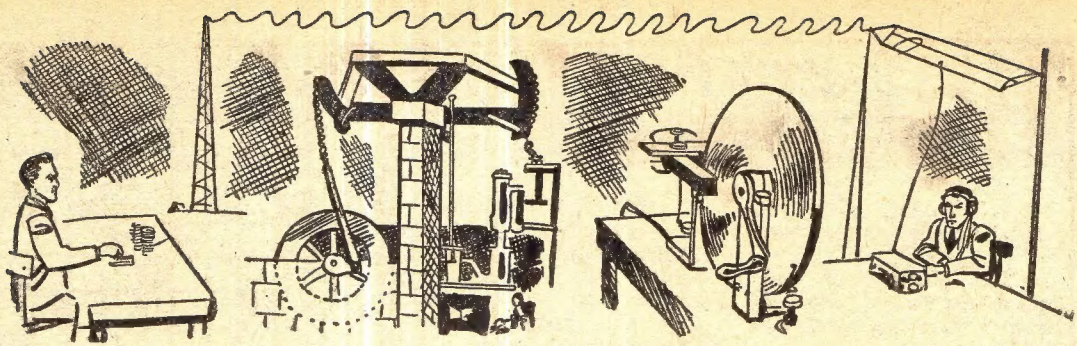

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

İCATLAR

Bugün üzerinde hiç düşünmeden, kıymetlerini takdir etmeden kabul ettiğimiz insan yapısı aletleri, ilk insanlar tecrübelerle yahut uzun çalışmalarmalardan sonra elde ettiler ve bize bıraktılar. Her işini kendisi yapmak zorundaydı. Nasıl elbise yapılacağını, ateş yakılacağını ve lâmba yapılacağını öğrendi. Taşlardan ok başı hatta bıçak yapılacağını keşfetti. Fırlatabileceği bir sopa kullanacak olursa silâhının daha uzun, görüneceğini anladı. Büyük ağaç kütüklerinin içine bıçak gibi sağlam sopalar sokarak parçalıyordu. Geyiğin bir bacağına ip bağlayıp, diğer ucunu ağacın dalından aşırarak çekince daha kolay kaldıracağını anladı. Böyle ilk makaraları keşfetmiş oldular. Yuvarlanan bir ağaç kütüğünden kafalarında ilk tekerlek fikri doğdu.

İlk insan tohumları ekip bitki yetiştirebileceğini anlayınca en önemli keşfi yapmış oldu. Sonradan sebep, çömlek yapmasını becerdiler ve fazla yiyeceklerini içlerinde saklamağa çalıştılar.

İnsanların yaşamasına, ticaret yapmalarına yardım eden keşifler yazı, sayı, ölçü ve paradır. Eğer birisi çeliğin, çimentonun nasıl yapılacağını, su ve kömürü nasıl kullanacağını bilmeseydi bugün elektrikle aydınlanmış göklere varan apartmanlarda oturamaz, göklerde uçamazdık. Bugün bile insanlar radyoyu, televizyonu, plastik ve sentetik fabrikalarını uçakları ve buzdolaplarını daha iyi bir hale getirmek, yeni yeni şeyler keşfetmek için çalışmaktadırlar.

KISSADAN HİSSE

YÜZ SOPA VE YÜZ ALTIN

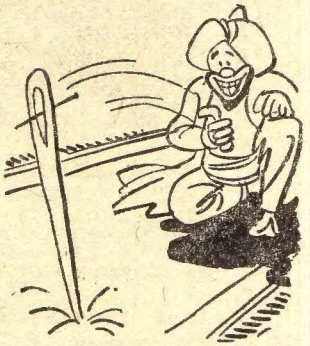

Meşhur Abbâsî Hükûmdarı Harun Reşid'in huzuruna bir adam çıkardılar. «Sultanım, bu efendinin bir hüneri varmış, size göstermek istiyormuş,» dediler. Harun Reşid adamı şöyle bir düzdükten sonra «Haydi bakalım,» dedi, «göster hünerini!»

Adam yerlere kadar eğildikten sonra, büyücek bir cuvaldızı, salonun bir kenarına dikti. Sonra yüz adım geriledi. Eline bir iğne aldı. Bir fırlatışta iğneyi çuvaldızın deliğinden geçirdi. Sonra ikinci bir iğne çıkardı. Onu da ayni şekilde çuvaldızın deliğinden geçirdi. Tam üçüncü iğneyi atmaya hazırlanıyordu ki, Sultan bağırdı:

— «Hünerin bu mu?»

— «Evet Sultanım.» Bu sözler üzerine Harun Reşid, hemen Vezirini çağırdı. Ve ona: «Şu adama yüz değnek vurdur,» diye emretti. Adam şaşırmıştı. O taltif bekliyordu. Halbuki neyle karşılaşmıştı. Ağlaması, sızlaması hiç para etmedi. Adamı oracığa yıktılar. Ayaklarının altına yaradana sığınıp, değnekleri birbiri arkasına indirmeye başladılar.

Yüzüncü değnek vurulduğu zaman, Harun Reşit Vezirini çağırdı. Gülerek «Şimdi de,» dedi, «şu adama yüz altın verin.»

Vezir şaşırmıştı. Kendini tutamayıp, «Affedersin Sultanım,» dedi, «Merakımı af buyurun. Şu zavallıcığa ilk önce yüz değnek vurdurdunuz, şimdi de yüz altın veriyorsunuz. Adamın gösterdiği hüner hoşunuza gittiyse neden yüz değnek vurdunuz? Gitmediyse neden yüz altın veriyorsunuz?»

Harun Reşid güldü. Ve Vezirine şu cevabı verdi.

— «Keratanın yaptığı iş hakikaten çok güzel, onun için yüz altın veriyorum. Öbürüsüne gelince: Bu adam böyle hiçbir işe yaramayacak bir işi başarabilmek için, kimbilir kaç gününü feda etmiştir. Bunun yerine daha faydalı bir işle uğraşsaydı daha iyi olmaz mıydı? İşte bunun için de ayağına yüz değnek vurdurttum!»

Zamanımızı hiçbir faydası olmayan işler için harcamayın. Her dakikasını, hattâ her saniyenizi kıymetlendirmesini bilin.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

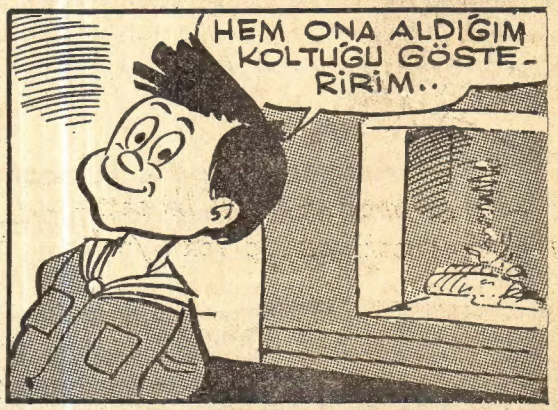

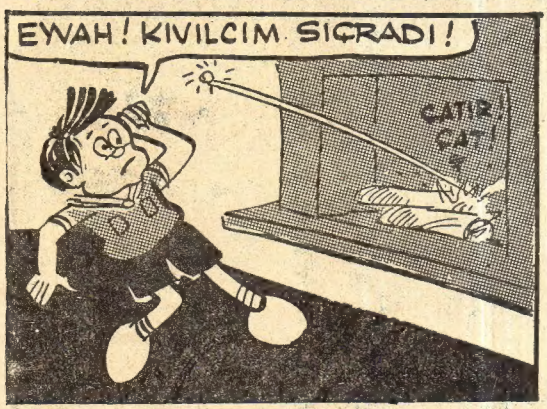

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Anlamadım gitti. Iki saattir oltama eski pabuç takılıyor!..